

Schimbă Dumnezeu vreodată sensul Cuvântului Său?

18 aprilie 1965

Jeffersonville, Indiana, S.U.A

Să ne aplecăm capetele pentru rugăciune. Scumpe Isuse, Domnul nostru, noi ne-am adunat din nou în Numele Tău așteptând revărsarea puterii lui Dumnezeu – puterea dătătoare de viață. Prin aceasta să recunoaștem poziția noastră, starea noastră și răspunderea noastră ca popor chemat afară din lume și predat lui Dumnezeu. Doamne, îngăduie în seara aceasta ca în tot ce facem și spunem să ne călăuzească binecuvântările lui Dumnezeu, pentru ca Numele Tău să fie proslăvit și onorat. Amin.

Sunt bucuros că m-am întors aici în seara aceasta, în comunitatea de aici, cu acești oameni scumpi. Eu știu că aici este cald, dar la Tucson sunt peste 30 de grade Celsius, deci cu mult mai cald ca aici. Eu m-am obișnuit deja cu această căldură. Dar eu sunt bucuros să fiu aici în capelă pentru perioada sărbătorilor de înviere.

N-aș vrea să spun că-mi cer scuze pentru mesajul lung din dimineața aceasta. N-am vrut să pun la încercare răbdarea voastră și nici astă seară nu vreau s-o fac. Prin acel mesaj am vrut să vă fac să înțelegeți că voi sunteți o parte a acestei învieri. Să nu vă mai îngrijați, ci să vă bucurați pentru aceasta. Nu există nimic, nicăieri, ce v-ar putea despărți de aceasta. Nimic! Voi sunteți pe veci în siguranță în Împărăția lui Dumnezeu. După ce Dumnezeu v-a aplicat pecetea Lui, aceasta este valabilă până veți ajunge la locul vostru de destinație. După ce un guvern pecetluiește o expediție sau dacă un vagon de marfă a fost pecetluit, nimeni nu mai are voie să mai lucreze ceva la ușă, până când acesta a ajuns la destinație.

Dacă Dumnezeu aplică pecetea Lui unui om – pecetea Duhului Sfânt – dacă El va pecetlui pe un om astfel, atunci el va ajunge la ținta sa veșnică. El nu se mai întoarce niciodată, pentru că în Ef. 4: 30 este scris: „*Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.*” Voi sunteți pecetluiți pentru totdeauna. Prin Duhul Sfânt voi sunteți pecetluiți pe vecie în Împărăția lui Dumnezeu. Gândiți-vă la aceasta! Satana vă va provoca lovituri; el

vă va spune tot felul de lucruri, vă va pâri și va încerca să vă facă să credeți că nu sunteți. Dar să nu-l ascultați. Voi știți că ați trecut de la moarte la viață. Voi mai știți că lucrurile pe care le-ați iubit odată nu le mai iubiți acum. Voi știți că voi credeți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Voi ați văzut că Dumnezeu lucrează cu adevărat printre noi și ne dovedește prin aceasta fără nici o greșală că El este marele „Eu sunt“. Voi ați observat că tot ce s-a spus în Numele Său s-a întâmplat. Niciodată nu s-a proorocit ceva în Numele Său, care să nu se fi împlinit exact așa cum s-a prezis. Chiar și știința, ziarele și fotografiile au trebuit să recunoască aceasta. Camerele de luat vederi au făcut clișee. Indiferent dacă ei doresc sau nu, Dumnezeu îi face să le publice.

Noi suntem numai un grup mic, dar gândiți-vă că El nu va reveni pentru un grup mare. „*Nu te teme turmă mică! Este voia Tatălui vostru să vă dăruiască Împărăția.*“

Doresc să vă relatez ceva interesant, înainte să facem ordinarea unui predicator. Este ceva șocant, dar voi trebuie să o știți. Eu nu știu dacă cifrele sunt exacte, dar eu doresc să vă gândiți la aceasta. Nu știu dacă este cineva aici care a urmărit vreodată cum se încrucișează animalele. Eu nu dau nimic pe încrucișări, dar eu am privit astfel de laboratoare. Am văzut cum se pune sămânță bărbătească pe o placă de sticlă, care este cam așa de lungă, cât un chibrit; sămânța este aplicată pe această sticlă. Apoi s-au manevrat acele lentile care măresc de nu știu de câte ori acest germen. Cu ochiul liber sau cu ochelari normali nu se pot observa, dar dacă se mărește de 100 sau 150 de ori, se poate observa în acest lichid (o picătură) 50 – 100 de germenii care se mișcă încolo și înapoi. În animalul feminin, se întâlnesc oul și spermatozoizii. Primul spermatozoid care întâlnește oul se unește cu el. Dar numai unul dintr-un milion de spermatozoizi rămâne în viață.

V-ați gândit vreodată la aceasta? Sunt toți germenii egali și acel singur ou. Ei sunt la fel, dar numai unul produce viață. Nu depinde care este în față, pentru că oul se află câteodată mult în spate, iar germenul se află poate în mijlocul tuturor spermatozoizilor care se mișcă înainte. Trebuie să fie o inteligență în spatele acestora care decide dacă va fi un băiat sau o fată, dacă va fi cu păr negru sau blond, sau orice ar deveni. Este alegerea lui Dumnezeu. Nu poate fi altceva decât alegere dinainte! Chiar la nașterea naturală – dacă va fi băiat sau fetiță – este alegere

dinainte. După ce acest germen va fi primit de ou, începe creșterea copilului, șira spinării, etc. Astfel se întâmplă la oameni și la animale. Din toate milioanele de germeni, rămâne numai unul în viață. Ei toți sunt egali, dar Dumnezeu determină prin alegere care să trăiască. Ceilalți vor muri. Unul dintr-un milion!

Când israeliții au părăsit Egiptul, toți au crezut mesajul unui prooroc. Ei vedeau că prin Moise se făceau semne dumnezeiești. Oricare din ei le vedea. Ei toți veneau din Egipt, au trecut prin Marea Roșie și au fost botezați pentru Moise. Oricare vedea că puterea lui Dumnezeu cădea peste Moise, care cânta în duhul, iar Maria cânta din tamburină, fugind în sus și în jos pe malul mării. Fiecare din ei mânca zilnic mană proaspătă care cădea din cer. Toți beau din Stânca duhovnicească care a fost lovită. Erau două milioane de oameni care părăsiseră Egiptul. Câți din ei au intrat în țara făgăduită? Doi – asta înseamnă unul dintr-un milion. Ce era cu toți ceilalți? Isus a spus că toți ceilalți au pierit. *„Părinții voștri au mâncat 40 de ani mană în pustie, dar Eu vă spun: au murit cu toții.“*

Astăzi există circa 500 milioane de creștini în lume, inclusiv catolicii, protestanții și toți ceilalți. Dacă Isus ar veni în seara aceasta și răpirea ar avea loc, atunci ar lipsi, după cum am spus, circa 500 de persoane din toată lumea. Atâția oameni dispar zilnic pe glob fără ca dispariția lor să poată fi explicată. Deci răpirea ar putea avea loc în oricare zi, nu-i așa?

O, creștini, încingeți-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, haideți să facem tot ce putem ca să-L slujim cât putem de bine, să-L iubim și să așteptăm acest timp minunat!

Nu vor fi milioane care vor ieși din această generație și care să intre în cer. Aceasta nu poate fi. Gândiți-vă numai, în fiecare zi se sfârșește o generație, în orice zi. *„Cum a fost în zilele lui Noe, când opt suflete au găsit salvare cu ajutorul apei, așa va fi când va veni Fiul omului.“* Dar în fiecare zi se sfârșește pentru cineva o epocă de patruzeci de ani. Zilnic sunt pecetluiți unii în Împărăția lui Dumnezeu. Într-o zi va fi venită și ultima zi.

Noi vrem acum, în timp ce suntem cu mintea sănătoasă și când ne aflăm în această comunitate printre oamenii în mijlocul cărora Duhul Sfânt s-a identificat atât de mult cu noi, să fim siguri că totul este în

ordine cu noi și va rezista înaintea Lui. Să nu vă opriți, să nu vă odihniți, zi și noapte, până când puterea dătătoare de viață v-a luat din mijlocul lucrurilor acestei lumi și v-a adus în Împărăția lui Dumnezeu. Și voi, cei care ați fost aduși cu adevărat în Împărăția lui Dumnezeu și prin Duhul lui Dumnezeu ați fost făcuți vii, cât de fericiți ar trebui să fiți și să mulțumiți lui Dumnezeu zi și noapte pe genunchii voștri cu lacrimi de bucurie, pentru ceea ce a făcut El.

În seara aceasta serviciul divin se desfășoară puțin altfel. Noi avem un frate bun aici: pe fratele Capps. El a venit aici din biserica nazarinenilor. Nu-i așa, fr. Capps? El are dorința ca să fie ordinar de noi prin punerea mâinilor.

Noi nu avem hârtii de recomandare pe care le-am putea înmâna cuiva. Noi suntem de fapt cunoscuți și am putea emite legitimații, dar noi credem că legitimarea unui predicator ordinar este în ceruri. El are dreptul să predice Biblia atât timp cât Dumnezeu identifică viața sa cu Biblia. Noi credem că aceasta este legitimarea sa. Fratele Capps a fost odată ordinar oficial în biserica nazarinenilor. În seara aceasta el dorește ca bătrânii din comunitatea aceasta să pună mâinile peste el și astfel să-l ordoneze pentru a purta acest mesaj. Ce lucrare curajoasă!

Am auzit relatări minunate despre fratele Capps de când sunt la Tucson. El îl ajută mult pe fratele nostru iubit Neville. Acești doi bărbați țin sus această lumină, cât se poate de curajoși. Peste fratele Neville am pus deja mâinile, peste fratele Capps însă, nu. Eu doresc ca toți predicatorii care sunt aici: fr. Jackson, fr. Ruddel, etc. și bătrânii acestei comunități să vină în față și să pună mâinile peste fratele Capps.

Noi vedem că în timpul apostolilor ei au procedat astfel: ei au pus mâinile peste ei și astfel i-au trimis. Aceasta au făcut-o ei cu Timotei, despre care s-a spus că avea aceeași credință ca și bunica sa mai înainte. Mai departe noi aflăm despre darul care era în el prin punerea mâinilor apostolului Pavel (2Tim.1: 6). Frații de la mișcarea „Ploaia târzie“ au încurcat aceste lucruri. Ei credeau că Timotei ar fi primit darul prin această procedură. Nu, darul era deja în el. Ei au pus mâinile peste el doar ca o confirmare, crezând că Dumnezeu pusese deja un dar în el. Asta au confirmat ei prin punerea mâinilor. (Urmează ordinarea câtorva predicatori.)

Acum vom citi Cuvântul, ne vom ruga, iar apoi ne vom adânci în

acest mesaj pe care simt că Duhul Sfânt dorește să-l aduc în seara aceasta. Să deschidem Biblia la Numeri capitolul 22, de la versetul 31. În timp ce veți deschide ca să citiți sau să vă notați, aș vrea să vă rog să vă gândiți în rugăciunile voastre și la mine, până când ne vom vedea din nou. Sper ca data respectivă să fie cândva în vara aceasta, dacă voiește Domnul. Dacă intervine ceva și nu pot trece Oceanul, atunci mă voi întoarce aici. Dar pe baza acestei situații care a rezultat, noi credem că Duhul Sfânt ne trimite acum pe un drum pe care El însuși l-a ales. Acesta este modul cum vom proceda. Domnul să vă binecuvânteze.

Tată, noi suntem pe cale să citim Cuvântul Tău. Binecuvântează-l și unge-l, ca noi să înțelegem sensul vorbirii Tale. Noi ne rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Deci, Numeri 22, 31:

„Domnul a deschis ochii lui Balaam, și Balaam a văzut pe Îngerul Domnului stând în drum, cu sabia scoasă în mână. Și s-a plecat, și s-a aruncat cu fața la pământ.

Îngerul Domnului i-a zis: „Pentru ce ți-ai bătut măgărița de trei ori? Iată, Eu am ieșit ca să-ți stau împotrivă, căci drumul pe care mergi, este un drum care duce la pierzare, înaintea Mea.

Măgărița M-a văzut, și s-a abătut de trei ori dinaintea Mea; dacă nu s-ar fi abătut dinaintea Mea, pe tine te-aș fi omorât, iar pe ea aș fi lăsat-o vie.‘

Balaam a zis Îngerului Domnului: „Am păcătuțit, căci nu știam că Te-ai așezat înaintea mea în drum: și acum, dacă nu găsești că e bine ce fac eu, mă voi întoarce.‘

Îngerul Domnului a zis lui Balaam: „Du-te cu oamenii aceștia; dar să spui numai cuvintele pe care ți le voi spune Eu.‘ Și Balaam a plecat înainte cu căpeteniile lui Balac.‘

După ce am citit textul acesta, vreau să scot o temă din acest text: »Schimbă Dumnezeu vreodată sensul Cuvântului Său?« Aceasta este o temă deosebită și totodată un adevăr puternic pe care trebuie să-l înțelegem. Poate Dumnezeu să spună ceva și în continuare să spună: „Îmi pare rău că am spus aceasta“? Poate Dumnezeu să-și ia înapoi Cuvântul Său după ce l-a pronunțat?

Motivul pentru care am ales această prezentare, constă în faptul că aici este un text prin care mulți cititori încearcă să dovedească că

Dumnezeu Își schimbă părerea și că de aici ar reieși clar că El și-ar schimba sensul gândului Său; în locul acesta s-ar vedea mai clar ca în alte texte biblice, pentru că El a spus ceva lui Balaam, iar mai târziu cu totul altceva.

Mulți oameni au încercat să prezinte pe Balaam pur și simplu în calitate de vrăjitor. Dar Balaam nu era un vrăjitor; el era un prooroc al Domnului.

Mai întâi vrem să dăm acestui mesaj o privire generală. Israelul se afla în călătoria sa din Egipt în Palestina. Domnul era cu ei. Orice dușman care li se punea în cale era dat la o parte din drum, pentru că Dumnezeu spusese că va trimite viespi mari ca bondarii înaintea lor ca să-i gonească pe dușmanii lor, atâta vreme cât ei se află în ascultare de poruncile Lui. Sarcina nu era niciodată prea grea. Amaleciții, uriașii din zilele acelea, nu puteau să facă nimic Israelului, deși ei erau oameni de o statură mai mică. Dar ei umblau în „Așa vorbește Domnul!“ Indiferent cât de mare a fost rezistența, Dumnezeu se îngrijea întotdeauna ca Cuvântul făgăduinței Lui pentru Israel să nu dea greș.

Israelul din Vechiul Testament este o preumbrire spre Mireasa Noului Testament. Ea a ieșit din lume și se află pe drumul înspre Canaan, unde ne și ducem – în Împărăția de o mie de ani. Noi recunoaștem că Moab este aici o preumbrire a bisericii denominaționale.

Israelul tocmai bătuse câțiva regi locali, înlăturase pe dușmani, ucisese totul și urma să ocupe toată țara făgăduită. Apoi s-au apropiat de țara Moabului. Moabul nu era în nici un caz o națiune păgână. Moabul era o națiune care slujea aceluiași Dumnezeu căruia Îi slujea și Israelul. Moabul se trăgea din Lot, din fiul pe care Lot îl avusese cu fiica sa. El era întemeietorul acestei națiuni pe care o organizase, unde au fost puși în posturi niște bărbați bine văzuți, făcând astfel din Moab o națiune mare. Ei se înmulțiseră și le mergea bine.

Israelul se trăgea din sămânța lui Avraam, nu din Lot. Israelul vine din Isaac și Iacov. Israelul a avut începutul său în cei doisprezece fii ai lui Iacov, care a fost numit mai târziu Israel, pentru că s-a luptat cu Domnul.

Celor ce ascultă transmisia telefonică, aș vrea să vă spun mai întâi următoarele: eu nu vreau să fiu critic și sper că nici nu voi fi, dar eu

vreau să fiu credincios mesajului care mi-a fost încredințat, altfel sunt un fățarnic. Eu nu pot să spun mai mult decât am fost trimis să spun. Vreau să spun că dușmanul cel mare al comunității creștine de azi este biserica organizată, denominațională. Eu cred din toată inima că aceste biserici vor forma la sfârșit semnul fiarei. Aceasta pot s-o dovedesc, cu ajutorul lui Dumnezeu, cu Biblia. Și eu am făcut deja lucrul acesta. Semnul fiarei va intra în vigoare (va primi putere) prin unirea bisericilor organizate.

Dumnezeu nu a recunoscut încă nici o biserică organizată. Niciodată nu a făcut-o. De fiecare dată când oamenii au format o organizație, Duhul lui Dumnezeu i-a părăsit și nu S-a mai întors niciodată. Întrebați pe orice cunoscător al istoriei bisericii sau citiți-o personal. Niciodată nu a făcut-o. Imediat după ce s-au organizat, Dumnezeu i-a împins la o parte. Așa s-a întâmplat și acolo au rămas. Numărul membrilor lor a crescut, dar nu a mai existat niciodată o trezire a Duhului, niciodată!

Moab este un simbol al acestor biserici organizate, pentru că ei erau o națiune organizată în propria lor țară, așa cum sunt și ei în propriile lor denominații. Ei aveau propria lor religie. Religia lor era aceeași ca aceea a poporului Israel. Ei erau moabiți și credeau în Iehova – Dumnezeu, dar ei erau o grupare de oameni organizați.

Așa cum moabiții reprezintă biserica firească, organizată, la fel reprezintă Israelul biserica duhovnicească în călătoria ei. Israelul nu era o națiune organizată. Atât timp cât urmau pe Dumnezeu, ei erau liberi. Ei se aflau în călătorie și nu aveau un loc stabil; ei urmau stâlpul de foc oriunde se îndrepta. Ei nu erau o națiune organizată. Prin tăierea împrejur, ei deveniseră de fapt un organism viu peste care domnea Dumnezeu, dar în timpul acela ei nu erau o națiune organizată. Atunci când și ei au devenit o națiune organizată, ei au căzut și au respins pe Mesia al lor.

Noi putem vedea că întotdeauna când se întâlnesc duhurile firești cu cele duhovnicești din comunități și organizații, se produce o ciocnire. Niciodată nu a fost altfel. Întotdeauna va exista o ciocnire. Asta vine din cauza invidiei care se află în joc. Invidia produce comparații firești și imitații.

Noi constatăm că azi este același lucru ca și atunci. Dacă

Dumnezeu începe să lucreze prin cineva, printr-o persoană individuală, atunci toți încearcă să copieze ceea ce a făcut Dumnezeu prin această persoană. Vedeți, se ajunge la o așa zisă întrecere, care este firească. Dacă partea firească nu poate produce rezultate duhovnicești, atunci ea încearcă cu presiuni, un fel de putere politică șireată, sau se caută un înlocuitor pentru adevăr, ca să neliniștească inimile oamenilor și să-i atragă de partea lor, făcându-i ucenicii lor.

Exact același lucru s-a întâmplat între Cain și Abel, acei doi băieți care trăiau atunci pe pământ. Atunci când Abel a adus lui Dumnezeu o jertfă duhovnicească și Dumnezeu l-a confirmat, aceasta a făcut ca în Cain să se nască invidia. Dumnezeu s-a aplecat și a primit jertfa lui Abel, iar Cain a devenit gelos pe fratele său și l-a ucis. Așa s-a întâmplat la început, când firescul și duhovnicescul s-au întâlnit. Totuși, Cain și Abel se închinau la același Dumnezeu! Amândoi au construit același fel de altar și amândoi s-au închinat aceluiași Dumnezeu, în aceeași comunitate, chiar și altarele lor erau la fel.

Cain însă s-a închinat conform concepției sale firești, el a adus din roadele pământului, a depus jertfa sa pe altar și credea că aceasta reprezintă împăcarea sa cu Dumnezeu și roadele acestea ar fi suficiente și jertfa sa ar fi o slujbă corectă. Poate că el a adus și mere, ca și oamenii de azi, pentru că era de părere că Adam și Eva ar fi mâncat din măr și aceasta ar fi originea păcatului. Acum oamenii ghicesc în toate felurile, poate a fost un alt fruct, etc.

Abel însă a adus o jertfă potrivită. El știa că păcatul se făcuse prin sânge. Din cauza aceasta a adus el un miel și Dumnezeu a primit jertfa lui. Abel a făcut-o prin credință – prin descoperire – o altă cale nu există. Atunci Biblia încă nu era scrisă. Voi vedeți, deci, că originea adevărului și a neprihănirii este adevărul descoperit al lui Dumnezeu și că pe acesta este zidită întreaga Biserică a Dumnezeului celui viu.

Atunci când Isus a coborât de pe munte, El i-a întrebat pe ucenicii Lui: „*Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?*“ „Unii zic că Tu ai fi Moise, ceilalți că Tu ai fi Ilie sau Ieremia sau unul din prooroci!“ El a întrebat mai departe: „Voi însă, ce spuneți?“ Apostolul Petru a fost atunci inspirat de Dumnezeu și mișcat de Duhul lui Dumnezeu, el a făcut o declarație puternică: „*TU ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!*“ Observați declarația: „*Ferice de tine Simone, fiul lui Iona, pentru*

că nu carnea și sângele ți-a descoperit aceasta, ci Tatăl Meu din ceruri. Tu ești Petru; pe această stâncă...” Pe ce fel de stâncă? Catolicii spun: „Pe Petru, care este stâncă.” Protestanții spun: „Pe Hristos, care este stâncă.”

Eu nu spun aceasta ca să mă deosebesc, dar aici este vorba despre descoperirea „cine era El” pe care o primise Petru. Isus a spus: „Nimeni nu poate să vină la Mine dacă nu este atras de Tatăl. Toți care Mi-au fost dați de Tatăl vor veni la Mine.” „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu.” „Ferice de tine Simone, fiul lui Iona, pentru că nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl Meu din ceruri. Pe această stâncă voi zidi Biserica Mea, iar porțile iadului nu o vor birui.” Aici este vorba de Cuvântul lui Dumnezeu descoperit prin Duhul.

Observați, prin credință Abel a adus o jertfă mai plăcută lui Dumnezeu. Credinciosul firească credea că ar fi în joc lucrarea propriilor sale mâini, credea că lucrarea lui ar avea importanță – fructele sale și jertfa cea frumoasă pe care o aducea el – și că aceasta ar fi recunoscută de Dumnezeu; și chiar acolo s-a produs ciocnirea. Noi știm că și între Avraam și Lot a avut loc o ciocnire. Noi constatăm că între Moise, Core și Datan a avut loc o ciocnire.

Moise a fost un prooroc rânduit de Dumnezeu, cu Cuvântul Domnului pentru acel ceas. El poseda confirmarea alegerii sale, de a fi conducătorul lor pentru timpul acela. Avraam primise făgăduința tuturor acestor lucruri, iar Moise împlinea exact ceea ce spusese Dumnezeu mai înainte.

Core, care poseda o gândire firească, vroia să înființeze o organizație printre ei. El a adunat un grup de oameni. Aici, în textul acesta din Scriptură, ni se arată ceva în chip simbolic spre călătoria pelerină de azi, și anume că organizațiile nu sunt ceea ce a rânduit Dumnezeu. Imediat după ce Core a făcut lucrul acela, el a zis lui Moise: „Tu te pretinzi că ești cineva.” Cu alte cuvinte: „Doar toată adunarea este sfântă. Vrei să spui cumva că tu ești singurul om sfânt de aici? Tu nu ai dreptul acesta. Tu încerci să te ridici deasupra noastră. Noi toți suntem sfinți. Noi toți suntem copii ai lui Dumnezeu.” Dar Moise nu a spus toate aceste lucruri fabricate de Core în prezentarea sa. Moise doar s-a îndepărtat de ei și a plecat. El a zis: „Doamne, ce să fac?” Dumnezeu a zis: „Desparte-te de ei, am văzut tot ce au făcut!” EL a

deschis pământul, care i-a înghițit.

Vedeți, acolo a fost o ciocnire. Când se întâlnesc cei cu gândirea firească și cei cu gândirea duhovnicească are loc o ciocnire, și aceasta se întâmplă de fiecare dată.

Atunci când Iuda și Isus au stat față în față, a avut loc o ciocnire. Unul era Fiul lui Dumnezeu, iar celălalt era fiul pierzării. Așa ca la Cain și la Abel, a existat și între ei o ciocnire când s-au întâlnit. Unul din ei era casierul comunității, iar celălalt era Păstorul.

Astăzi ne îndreptăm spre aceleași lucrări și anume, ciocnirea dintre denomițiile omenești și Mireasa duhovnicească a lui Isus Hristos. Mireasa duhovnicească a lui Hristos se deosebește atât de mult de organizațiile omenești, încât ele nu mai pot fi comparate. Observați numai. Cel firesc încearcă în continuu să-l imite pe cel duhovnicesc. Dar ca la Iacov și la Esau, lucrarea nu va reuși. Nu poate să reușească.

Dacă luăm în considerare faptele bune, atunci eu cred că în ochii oamenilor Esau părea un om mai bun decât Iacov. El se îngrijea de tatăl său care era prooroc și era orb, și făcea și alte lucruri bune. Dar Esau nu se gândea că acestea erau doar lucrări omenești. El era de părere că prin lucrările lui va reuși, dacă va face ceva bun pentru cineva. Să faci fapte bune este în regulă, dar Iacov dorea din tot sufletul să primească dreptul de întâi născut. Și aceasta a socotit și recunoscut Dumnezeu ca fiind o însușire duhovnicească.

Observați că acesta era întotdeauna motivul pentru care cei firești au urât pe cei duhovnicești. Aceasta l-a făcut pe Cain să-l urască pe Abel. Aceasta l-a făcut pe Core să-l urască pe Moise. Acesta era motivul pentru care Iuda l-a urât pe Isus. Noi am putea continua cu acesta comparații. Aceasta provoacă pe cei firești să-i urască pe cei duhovnicești – așa cum a urât Cain pe Abel de la început, pe acela a cărui jertfă a fost primită de Dumnezeu – și că ei au încercat să-i distrugă pe cei duhovnicești. Ei încearcă să distrugă influența celor duhovnicești și tot ce au făcut aceștia. Nu este altceva decât invidia, care a început cu Cain. A fost dovedit că era vorba numai despre invidie.

Astăzi se întâmplă aceleași lucruri când cei cu o gândire firească se întâlnesc cu cei duhovnicești. Aici avem dovada că nu este altceva decât satana, pentru că invidia vine de la satana, care produce o imitație a

adevărului; aceasta înseamnă ca cineva să încerce să imite o lucrare la care el nu a fost chemat. O, cât de multe lucrări de felul acesta am văzut în zilele acestea din urmă! O, cât de multe!

Noi vedem că Dumnezeu nu schimbă sensul gândurilor Sale asupra Cuvântului Său original și în veci nu-l va schimba. Însă noi vedem că El cheamă pe cineva la o slujbă și acel ce este chemat este și pus la locul potrivit. Nimeni altul nu poate să ocupe locul lui. Nimeni nu putea ocupa locul lui Moise. Indiferent câți Core și cât de mulți Datani se ridicau, Moise era acela care a fost chemat de Dumnezeu.

Dacă oamenii nu voiesc să umble în voia Sa desăvârșită, atunci El mai are și o voie îngăduită în care El îi lasă să umble. Observați numai, El îngăduie așa ceva, dar totul va lucra spre slava Lui, conform vocii Sale desăvârșite.

Să luăm de exemplu începutul. Nu era voia desăvârșită a lui Dumnezeu ca să se nască copii pe pământ prin relație sexuală. Nu! Dumnezeu a creat pe om din țărâna pământului, i-a suflat suflare de viață și el a devenit un suflet viu. Apoi El a scos din bărbat un ajutor și i-a făcut astfel o soție. Aceasta a fost voia dintâi și cea originală a lui Dumnezeu.

Dar când a venit păcatul și a provocat ceea ce s-a întâmplat, El a permis ca bărbatul să se căsătorească legal cu o femeie și să aibă copii cu ea. „Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul, dacă vreți în felul acesta.” Dar vedeți, nu aceasta a fost voia Sa desăvârșită. De aceea trebuie ca toate lucrurile care au avut un început să aibă și un sfârșit. Păcatul trebuie distrus cu desăvârșire. Orice păcat trebuie înlăturat.

De altfel, la învierea în marea Împărăție de o mie de ani, noi nu ne vom naște din nou prin tatăl și prin mama noastră, ci Dumnezeu o va face cum a făcut-o la început: El va chema pe bărbat din țărâna pământului și pe soția sa împreună cu el. Așa este. Așa a făcut-o El la început. Dumnezeu nu schimbă deci niciodată sensul gândirii Sale asupra vreunui lucru, dar El vă permite ca să continuați.

Am făcut un ocol mare ca să ajung în sfârșit la ceea ce aș vrea să spun de fapt. Dar eu aș vrea ca voi să înțelegeți tema. Dumnezeu poate permite ca voi să faceți ceva și chiar să vă binecuvânteze în lucrare și totuși să nu fiți în voia Sa desăvârșită.

Dumnezeu a permis ca Israelul să primească o lege, așa cum scrie

în Exod 19. Deși El le dăruise harul și un prooroc, stâlpul de foc, mielul de jertfă și puterea eliberării, totuși ei cereau o lege. Legea de fapt nu era voia lui Dumnezeu, dar a fost introdusă pentru că oamenii așa vroiau. Pe urmă, ei au fost blestemați chiar prin legea pe care o ceruseră. Cel mai bun lucru este dacă se face voia lui Dumnezeu. EL ne-a învățat: „Facă-se voia Ta și să vină Împărăția Ta.“ Voia Sa să se facă!

Noi trebuie să ne supunem voii și Cuvântului Său. Să n-o puneți sub semnul întrebării, doar credeți Cuvântul Său! Nu încercați s-o ocoliți, ci primiți totul așa cum este. Mulți caută să ocolească adevărul și să intre pe altă cale. Când faceți lucrul acesta veți constata de fapt că voi înaintați pe un drum și că Dumnezeu vă binecuvântează, dar voi lucrați în voia Sa îngăduită și nu în voia Sa desăvârșită, dumnezeiască. După cum am spus deja, El îngăduie aceasta, dar niciodată nu va fi voia Sa desăvârșită. Totuși, El va îngădui să se întâmple astfel, pentru ca totul să lucreze spre slava și binecuvântarea voii Sale desăvârșite. Una din aceste lucrări este și nașterea de copii prin relație sexuală.

Observați numai, Moabul era de la început o națiune născută în fărădelege. Începutul ei a fost o fărădelege; printr-un tată care era "credincios" și prin fiica sa "credincioasă". Dacă înțelegeți importanța acestui simbol și veți folosi o minte duhovnicească, veți putea vedea cât se poate de clar că acest popor este un tip pentru o denominație. Vedeți, întreaga lucrare este complet greșită. Vedeți, dacă începe așa, atunci totul este ca un bulgăre de zăpadă care se rostogolește și devine tot mai mare. Dacă începeți cu o erezie, cu o învățătură falsă și mergeți mai departe în greșeala aceasta, atunci vine o altă greșală asemănătoare cu prima și apoi alta și alta.

Exact așa a început biserica. Așa a început greșeala de la Niceea – Roma și biserica romano-catolică, apoi fiicele ei. Începutul propriu-zis a fost la rusalii, dar atunci când s-au organizat și au fost aduși oameni mari în biserică, au făcut rugăciuni stabile dinainte, rugăciunea pentru morți și toate acele lucruri, atunci a venit o erezie după alta și așa s-a continuat mai departe. Vedeți unde s-a ajuns? Nu mai există nici o urmă din ceea ce a fost la rusalii în mijlocul ei. O erezie a tras după sine altă erezie, iar cealaltă pe alta. Există un singur lucru care poate fi făcut: acela este de a te scăpa de toată minciuna și erezia și să te întorci la

început.

Luther a început cu neprihănirea prin credință și aceasta ar fi trebuit să facă biserica luterană să înainteze. Dar când ei s-au organizat, n-au mai putut primi sfințirea predicată de Wesley. Ei erau organizați și oamenii din biserică n-au sprijinit pasul înainte pe care Dumnezeu voia să-l facă cu ei. Așa că Duhul lui Dumnezeu a ieșit din mijlocul lor.

Moise a fost născut într-o epocă profetică. El se întâlnește, cum am spus deja, cu gruparea moabită. Moabul a ieșit dintr-o căsătorie necurată. Să vă notați: așa cum Moabul simbolizează biserica firească, denominațională, la fel este Israelul o preumbrire spre biserica duhovnicească. Israelul, biserica adevărată, era Mireasa celui timp care ieșise din Egipt și a fost confirmată ca fiind cea adevărată.

Observați numai ce se întâmplă când cele două națiuni se întâlnesc. Amândouă au adus același fel de jertfă, amândouă au construit șapte altare, amândouă au jertfit animale curate – tauri, ca mărturie că Mesia urma să vină. Privite fundamental, amândouă erau la fel: Israel aici în vale, Moabul la munte. Moabul avea șapte altare, Israelul avea șapte altare. Moabul jertfise șapte tauri și Israelul la fel, care arătau spre venirea lui Mesia.

Unde era deosebirea între ele? Privit fundamental, amândouă erau în regulă. Dar vedeți, Moabul nu poseda confirmarea lui Dumnezeu în mijlocul său. Ei erau doar o națiune, o grupare bine văzută, dar Israelul avea cu sine un prooroc. Ei aveau cu ei Stânca lovită. Stâlpul de foc era cu ei. Șarpele de aramă a fost ridicat pentru vindecare. Binecuvântările lui Dumnezeu îi însoțeau. Ei erau copii chemați afară, care nu s-ar mai fi întors niciodată.

Noi vedem aici un simbol complet pentru bisericile de astăzi. Israelul nu avea un loc stabil, ei călătoreau din loc în loc. Acolo unde se ducea Stâlpul de foc, acolo mergeau și ei. Cu Moab nu era așa. Ei erau în propria lor denominație, în propria lor țară. Ei nu călătoreau, ei stăteau pe loc. Ei îi aveau pe demnitarii lor. Ei posedau dogme, cum trebuie să se poarte, ei aveau pe războinicii lor, ei aveau un rege de la care primeau ordine.

Dar Moabul vedea că Israelul posedă ceva ce ei nu aveau. Ei vedeau o forță puternică în mijlocul lui Israel, iar aceasta era un prooroc. Proorocul era Moise. Ei știau că cineva îi sprijină brațele

pentru rugăciune dacă lupta era nefavorabilă pentru ei, iar biruința trecea apoi de partea lui Israel. Așa ceva ei nu aveau. Deci, ei trebuiau să aplice atunci o altă politică, printr-o mișcare de șah politică. Ei au trimis într-o localitate pentru a închiria un prooroc, ca acesta să vină încât să posede și ei un prooroc, o putere în mijlocul lor ca și Israelul.

Vedeți aici imitația omenească? Puteți să vedeți biserica firească de astăzi? Ea a făcut exact același lucru.

Observați numai, acum ambele popoare aveau câte un prooroc. Singura deosebire consta în faptul că Moise era proorocul lui Dumnezeu, iar Împăratul lui era Dumnezeu. Moise primea porunci de la Cuvântul Domnului. Balaam la fel avea un împărat, iar împăratul acesta era Balac, împăratul moabiților. El primea de la Balac porunci și binecuvântări. Balac a trimis după Balaam: „Vino aici și bleastă-mă poporul acesta, pentru că ei se răspândesc peste tot pământul. Ei vor veni aici și vor pustii totul, așa cum mănâncă animalele iarba.“ El l-a înbiat, spunând: „Vino, doar eu știu că tu poți să blestemi și să binecuvântezi. Ceea ce faci tu este valabil.“

Noi vom observa că acest Balaam era un prooroc rânduit de Dumnezeu, dar el și-a vândut dreptul de întâi născut din motive politice, așa cum o face biserica denominațională azi. Luteranii, baptiștii și penticostalii – întreaga grupare organizată s-a predat unei denominații pentru avantaje. Moise era subordonat lui Dumnezeu, iar Balaam lui Balac. Totuși, amândoi erau prooroci chemați de Dumnezeu și bărbați duhovnicești. Dar observați deosebirea. Fiecare avea un cap – capul lui Moise era Dumnezeu, al lui Balaam era Balac. Vedeți cum poate fi folosită aici partea duhovnicească, ca să putem dovedi că partea firească este greșită.

Moise, un om trimis de Dumnezeu, care executa tot ce-i spunea Dumnezeu, întâlnește pe un alt prooroc al lui Dumnezeu, care îl provoacă pe Moise. Puteți să vă închipuiți așa ceva? Moise, care a fost chemat de Dumnezeu și așezat pentru slujba dumnezeiască, a trecut prin terenul acestei grupări formale și reci și a fost provocat de un alt prooroc al lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu la fel îl rânduisese și îl binecuvântase. Cum puteți face aici deosebirea? Ambii erau prooroci și Dumnezeu vorbea cu amândoi.

Unii spun: „Dumnezeu a spus: „Să nu faci asta și să nu faci

cealaltă.“ Asta nu vreau să neg, dar unul din prooroci nu era în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu. Chiar dacă era prooroc, totuși el nu lucra conform Cuvântului. Așa de mulți oameni sunt înșelați în felul acesta. Se spune: „O, fratele acesta poate să facă lucrul cutare“, sau „fratele acela poate să facă cealaltă.“ Dar ei tăgăduiesc Cuvântul!

Apostolul Pavel spunea: „Dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești și dacă aș avea daruri încât să mut munții, chiar dacă mi-aș da toată averea săracilor, totuși nu aș fi nimic.“ „Mulți vor veni în ziua aceea și vor spune: ‚Doamne, Doamne, n-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău și am făcut lucrări mari?‘ EU le voi spune: ‚Plecați de la Mine, voi lucrători ai fărădelegii, Eu nici nu vă cunosc.‘“ Ei au venit de fapt cu justificarea că au făcut aceste lucruri, dar Domnul Isus îi numește lucrători ai fărădelegii. Ce este fărădelegea? Înseamnă că voi știți ce ar trebui să faceți și ce este corect și totuși nu o faceți. Vedeți, aceasta va fi situația în timpul sfârșitului! Priviți totul în ansamblu.

Eu am avut un scop în seara aceasta. Eu am spus că la ora 21:00 voi încheia, dar în seara aceasta adunarea va fi puțin mai lungă. Scopul meu este ca să vă arăt întreg contextul din Cuvântul lui Dumnezeu și anume că Dumnezeu trebuie să-și țină Cuvântul Său, pentru că El este Dumnezeu și aceasta corespunde voii Sale.

Noi am constatat că amândoi erau bărbați duhovnicești, amândoi erau prooroci și erau chemați. Moise și-a îndeplinit slujba sa cu conștiinciozitate: în fiecare zi el vedea Stâlpul de foc înaintea lui, Duhul lui Dumnezeu se odihnea asupra lui și el își făcea slujba la care fusese chemat. Apoi a venit un alt slujitor al lui Dumnezeu, care și el era chemat de Dumnezeu pentru a fi prooroc și care la fel auzise Cuvântul Domnului. Aici este pericolului. Nimeni nu putea tăgădui că Duhul lui Dumnezeu nu i-ar fi vorbit și că el nu ar fi fost un prooroc. Dar voi știți: atunci când el a primit răspunsul de la Dumnezeu, el nu a lucrat conform Cuvântului primit. El nu a respectat răspunsul și s-a dus acolo pentru a-l provoca pe Moise.

Balaam dorea din toată inima să afle voia lui Dumnezeu. Atunci când au venit la el demnitarii trimiși de Balac și au spus: „Balaame, domnul nostru Balac ne-a trimis și îți transmite: ‚Vino neîntârziat și bleastă-mă poporul acesta, pentru că ei se răspândesc peste tot pământul,

chiar acum au tăbărit în fața noastră. Ei au biruit pe toți împărații din jurul lor. Din cauza aceasta doresc să vii și să blestemi poporul acesta, pentru că eu știu: pe cine blestemi tu, acela este blestemat!“ Vedeți, el era un slujitor al lui Dumnezeu. „Ce vei binecuvânta, va fi binecuvântat.“ El era un slujitor al lui Dumnezeu. Pentru că era prooroc, Balaam s-a gândit: „Pentru mine există o singură problemă, aceea de a afla voia lui Dumnezeu.“ Aceasta este datoria unui prooroc, dacă el este un prooroc chemat la slujbă. Ce trebuie deci să facă un prooroc mai întâi? Să afle voia lui Dumnezeu. El trebuie să facă lucrul acesta, dacă el este un prooroc, iar Cuvântul vine la el.

Unii spun: „Tu nu ești teolog.“ Biblia nu spune nicăieri că Cuvântul lui Dumnezeu ar veni la un teolog. Ei sunt acei ce încurcă totul. Cuvântul vine la prooroc. Aici era un om care era proorocul lui Dumnezeu. Apoi el a fost închiriat pentru a veni și a blestema un alt popor. Observați numai, atunci el a căutat să afle voia Domnului. El voia să afle voia Sa desăvârșită, iar Dumnezeu i-a făcut de cunoscut voia Sa desăvârșită în problema respectivă. Voia Sa desăvârșită i-a fost transmisă. Care era voia Sa? „Să nu te duci!“ Acesta era Cuvântul lui Dumnezeu care nu se schimbă. „Să nu te duci cu ei! Să nu încerci să ataci poporul Meu care umblă pe căile Mele desăvârșite!“

Cum e situația astăzi? Ei vor să se certe, să dezbată și să facă tot posibilul dacă văd că Duhul lui Dumnezeu lucrează printre noi, iar ei încearcă, cum a fost de fapt de ani de zile, să înece totul. Dar cu cât caută mai mult să ascundă și să nege această lucrare, cu atât se face mai mare. Voi nu puteți blestema ce a binecuvântat El! Voi pur și simplu nu o puteți face!

Vedeți, ei erau poporul lui Dumnezeu. Acest pororoc a venit acolo, s-a închiriat lui Balac și se mișca printre cei cu vază în lume. Totuși, el a aflat Cuvântul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a făcut de cunoscut voia Sa când a zis: „Să nu blestemi poporul acesta pe care Eu l-am binecuvântat.“

Nu există azi vreun teolog sub cer care ar putea tăgădui că mesajul acesta pe care noi îl predicăm nu ar fi exact Cuvântul lui Dumnezeu pentru timpul acesta. Dumnezeu a binecuvântat acest mesaj în tot ce s-a spus și s-a făcut. EL a confirmat faptul că mesajul este adevărat. Nu există teolog, cititor al Bibliei sau prooroc – dacă el este un prooroc

adevărat – care să privească în acest Cuvânt și să vadă în acesta altceva decât ceea ce este. Dacă el nu vede ceea ce este de fapt mesajul, avem atunci un semn că ceva nu este în regulă cu el.

Voi ziceți: „O, eu aș putea vorbi și vedea lucrurile cu totul altfel.“ Asta ar fi putut face și Balaam cu Balac. Dar Dumnezeu confirmase pe Moise. Care era dar această confirmare? Cuvântul lui Dumnezeu. El auzise hotărârea clară și unică a lui Dumnezeu: „Să nu te duci. Să nu încerci să blestemi ceea ce Eu am binecuvântat. Ei sunt poporul Meu.“ Dar știți voi ceva? Lui Balaam de la început nu i-a plăcut poporul acesta. O, cât de mulți Balaami există și azi în lume! El nu a dorit gruparea aceasta de la început. El auzise hotărârea de la început a lui Dumnezeu: „Să nu te duci!“ Dar vedeți, în loc să lucreze după hotărârea clară a lui Dumnezeu – doar era același lucru ca la Cain și Core – el a fost gelos, căutând un pretext să meargă totuși acolo unde Dumnezeu nu vroia.

Noi vedem cum Balaam trimite delegația înapoi la cartierul lor general, spunând: „Nu, eu nu merg, eu nu cred că aș avea ceva cu acești oameni migratori. Eu nu doresc să mă cert cu acești oameni, pentru că Dumnezeu mi-a făcut de cunoscut că ei sunt poporul Lui. Eu nu cred că mă voi duce la ei.“ Bine ar fi fost dacă el ar fi rămas la această hotărâre! Dar în adâncul inimii lui, el nu-i dorea. Ei nu făceau parte din gruparea sa și tot ce nu făcea parte din gruparea sa, din oficiu nu era corect pentru el.

El a privit în jos spre ei și a zis: „Doar poporul acesta a făcut lucruri groaznice. Desigur, Dumnezeul cel sfânt va blestema un popor ca acesta. Ei sunt fără școală. Ei nu au seminare ca noi. Noi suntem oameni mai deștepți. O, ei se pretind că ar sluji pe Dumnezeu, dar priviți-i! Ce sunt ei? O grupare de sclavi lucrători de pământ, cărămidari care au fugit de stăpânii lor sau au fost izgoniți de egipteni. Doar Dumnezeu nu se va ocupa cu o astfel de grupare murdară, ca aceștia.“ El nu a văzut șarpele ridicat, Stânca lovită și Stâlpul de foc. El încerca să-i judece de pe o poziție morală – intelectuală. El nu recunoscuse chemarea lor înaltă – dumnezeiască. Ei se aflau acolo prin har, prin alegere și pe baza Cuvântului lui Dumnezeu. Când el a vrut să-i blesteme, Dumnezeu a zis: „Să nu faci asta; ei sunt ai Mei! Lasă-i în pace! Să nu te atingi de ei!“

Delegația s-a întors deci înapoi. Observați însă ce a făcut în continuare cartierul lor denominațional, când ei s-au întors. Ei au trimis o delegație mai influentă. De data aceasta nu erau doar niște laici simpli; poate au fost doctori în teologie cei care au venit de data aceasta; poate episcopi, poate președinți districtuali. Balac trimite o delegație mai capabilă, pe cineva care posedă o școală mai înaltă, pentru a-i prezenta mai bine planul și să-l facă să fie primit.

Vedeți, aceasta a făcut Cain – el lucra după rațiune. Asta făcea Core. El venea cu rațiune. Dar Dumnezeu nu vrea ca noi să cercetăm cu rațiunea lucrarea Sa. Noi punem rațiunea la o parte și credem pe Dumnezeu. Indiferent ce ar spune cineva, noi credem pe Dumnezeu. Noi nu ne certăm despre ceea ce a spus Dumnezeu. Voi să nu cercetați cu rațiunea, ci trebuie să primiți totul prin credință. Dacă ați recunoscut ceva din lucrarea lui Dumnezeu, atunci nu trebuie să vă mai certați despre aceasta. Eu nu știu cum va împlini El făgăduințele Sale, dar El a promis că o va face. Eu cred aceasta. Eu primesc totul pe baza aceasta, pentru că eu cred că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Voi ziceți: „Ce aceste lucruri nu te poți apropia.“ Eu nu știu cum mă voi apropia astfel de oameni, dar El a spus: „În felul acesta să vorbești.“

Îmi aduc aminte cum predicatorul meu baptist îmi spunea: „Billy, tu vei vorbi pereților acestei capele. Crezi tu sincer că va asculta cineva asemenea lucruri?“ Eu am răspuns: „Dumnezeu a spus în felul acesta.“ „Cum vei predica tu, cu cei șapte ani de școală și te vei ruga pentru regi și vei predica în lumea întreagă?“ Eu am spus: „Eu nu știu cum voi face lucrul acesta, dar El a spus-o, iar aceasta îmi ajunge. EL mi-a spus aceasta. Eu nu știu cum se va întâmpla.“ El din nou a invocat: „Crezi tu că oamenii acestei lumi învățate, în fața cărora vrei tu să te prezinți cu tema vindecării divine, te vor crede?“ Eu am răspuns: „Nu este treaba mea să mă ocup cu aceasta, dacă ei vor crede sau nu. Datoria mea este s-o predic. Asta mi-a spus EL. EL mi-a făgăduit că El va fi cu mine și mi-a mai spus ce se va întâmpla prin aceasta.“

Exact ceea ce a făgăduit El s-a și întâmplat: mai întâi trebuia să prind persoana bolnavă de mână și-mi era arătată boala de care suferea. Apoi urmau să-mi fie arătate chiar și tainele inimii. Eu v-am povestit despre aceste lucruri. Toate acestea s-au întâmplat întocmai. Cum se întâmplă aceasta? Eu încă nu știu. Nici nu este treaba mea să cercetez

cum se întâmplă. Ele se întâmplă pur și simplu.

Cine poate explica cum trebuia să se împlinească ceea ce i-a spus Dumnezeu lui Ilie: „Du-te acolo, Eu te voi hrăni cu tot ce-ți trebuie. EU am poruncit corbilor să-ți aducă hrană.“ Cum putea un corb să ajungă la pâine și pește fript și să le aducă apoi la prooroc? Asta depășește capacitatea noastră de a explica fenomenul. Eu nu cred că voi ați putea s-o explicați. Nimeni nu poate așa ceva. Totuși, El a permis să se întâmple. Nu este nevoie să știu mai mult. EL a făcut lucrarea, de aceea este adevărată. Cum a făcut El aceasta, eu nu știu. Aceasta nu este treaba mea. Dar El a făcut-o.

Eu nu știu cum a creat El pământul, dar El a făcut-o. Eu nu știu cum a înviat El din morți, dar El a făcut-o. Cum m-a salvat El? Eu nu pot s-o explic, dar El a făcut-o. Așa este. Cum v-a salvat El? Eu nu o pot explica, dar El a făcut-o. Cum m-a vindecat El? Eu nu știu, dar El a făcut-o. EL a făgăduit că o va face, iar El se ține de Cuvânt.

Balaam ar fi trebuit s-o știe și o și știa de altfel. Observați această delegație mai influentă și mai bună. Cu ce erau ei mai buni? Ei au adus daruri mai valoroase. Și nu numai atât, ei puteau să-i ofere mai mulți bani și o poziție mai bună. „Tu nu vei fi doar un predicator obișnuit în organizația noastră, ci te vom avansa în postul de președinte de district al organizației noastre. Noi vom face totul pentru tine, numai dacă vei izgoni această grupare și vei pune capăt acestei situații.“ Ei i-au oferit un post înalt lui Balaam. Ei i-au spus: „Să nu mai binecuvântezi. Tu știi, noi te putem avansa.“ Vedeți de unde primea el cuvântul său? De la capul națiunii. De unde primea Moise cuvintele sale? De la Împăratul cerului.

Una era făgăduința Cuvântului lui Dumnezeu: „EU vă voi duce în țara făgăduită. Nimeni nu va putea să se opună vouă. EU voi trimite viespi bondărești înaintea voastră și îi voi împrăști în dreapta și în stânga. Voi veți ocupa țara făgăduită. EU v-am dat-o deja. Mergeți numai înainte, luați-o în primire, vă aparține.“ Și de aceasta asculta Moise! Dar Balaam a ascultat până când a venit invidia în inima sa și apoi s-a îndreptat spre căpetenia sa religioasă. Observați, el i-a vorbit despre o poziție mai bună. El a spus: „Știi tu că eu te pot avansa? Eu îți voi procura un post mai bun. Eu voi face mai mult pentru tine: salariul tău va fi ridicat, tu vei primi o plată mai mare.“ Toate aceste oferte l-au

orbit. Cât de mulți Balaami există astăzi în lume, care prin promisiuni și compromisuri primesc o poziție și o comunitate mai bună și astfel ei sunt orbiți!

Noi vrem să luăm un exemplu. Unui bărbat i se deschid ochii pentru Cuvântul și pentru lucrarea lui Dumnezeu, iar bărbatul acesta bun primește influență, începe să slujească pe Dumnezeu și are o comunitate bună. După un timp i se prezintă botezul cu Duhul Sfânt și el este îndemnat spre botezul în Numele Domnului Isus Hristos, care este conform Sfintei Scripturi și este de fapt singurul botez biblic. Dacă i se prezintă acest adevăr, organizația va afla imediat acest lucru și va ști că-l pierde dacă el începe cu așa ceva. De aceea ei îi oferă un post mai bun și îl transferă

într-o altă localitate mai convenabilă. Vedeți, aceasta este vechea metodă baalamită, așa cum era la început.

Un om care citește Biblia nu poate altfel, decât să recunoască că acesta este adevărul. Biblia nu relatează niciodată că ar fi fost folosite cele trei titluri: „În Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh!“, la oficierea botezului. Aceasta este o dogmă catolică, dar nu o învățătură biblică. În timpul apostolilor și în primele trei secole după aceea, nimeni nu a fost botezat altfel decât în Numele Domnului Isus Hristos. Biserica catolică a început să repete cele trei titluri, iar ceilalți au preluat imitația. Fiecare predicator care stă în biroul său și se ocupă serios de Scriptură, știe că acesta este adevărul. Dar din pricina popularității, a postului și a renumelui său înaintea oamenilor, el încheie compromisuri. Voi spuneți: „O, Dumnezeu totuși l-a binecuvântat.“ Desigur. Unii din ei posedă daruri de vindecare, alții fac mari eforturi pentru evanghelizări, dar dacă li se prezintă adevărul... atunci ei primesc același răspuns din Cuvântul lui Dumnezeu ca și oricare alt om, pentru că Dumnezeu nu se schimbă. Vedeți ce vreau să spun?

Balaam se gândea la un post mai bun. Vedeți, când a venit delegația următoare, oamenii cu reputație, Balaam s-a folosit de un text greșit. Atunci când a venit delegația de emisari renumiți, el ar fi trebuit să spună: „Plecați de aici! Eu v-am spus Cuvântul lui Dumnezeu. Plecați! Eu v-am spus pe „Așa vorbește Domnul!““ Dar vedeți, el s-a uitat la plata fărădelegii și a dorit să fie un om popular. O, cât de bine știu ei să facă asemenea lucruri! „Noi te vom trimite în lumea întregă.

Noi îți vom pune la dispoziție un avion separat. Vom finanța pretutindeni adunările tale, dacă tu...” O, nu! Noi știm ce spune Cuvântul. Noi știm ce a vorbit Dumnezeu.

Cu ajutorul lui Dumnezeu noi ne vom ține de făgăduința primită. Indiferent ce ne promiteți, cât vreți să ne plătiți și cât ne-ați oferi din una sau alta, noi vrem pe „Așa vorbește Domnul“, noi vrem ceea ce a spus El de prima dată. Ceea ce spune biserica, organizația voastră, este secundar. Noi vrem ceea ce a spus Dumnezeu la început. Dacă cineva adaugă sau scoate ceva din această carte, numele lui va fi șters din cartea vieții – dacă cineva scoate sau adaugă doar un singur cuvânt. Noi vrem ceea ce a spus El, nu ceea ce spune comunitatea doctorului Jones sau altcineva. Noi vrem pe „Așa vorbește Domnul“, ceea ce spune Cuvântul.

Totuși noi constatăm că Balaam era un slujitor al lui Dumnezeu. Mulți din bărbații aceștia care încep o lucrare, sunt așezați de Dumnezeu și vorbesc în multe privințe conform Cuvântului lui Dumnezeu. Dar atunci când este vorba despre întreg adevărul, atunci ei nu doresc să-l mai facă.

Priviți numai la el; ca prooroc al lui Dumnezeu, el nici nu trebuia să intre în contact cu o astfel de delegație, el nu ar fi trebuit să meargă cu ei, nu avea voie să meargă. Dar observați, totul s-a întâmplat din pricina popularității. Din pricina conștiinței sale neîmpăcate, el a zis: „Rămâneți peste noapte aici, iar eu voi mai încerca odată.“ De ce vreți oare să mai încercați odată? Dumnezeu îi spusese doar ce să răspundă emisarilor lui Balac. Dumnezeu spusese: „Spune-le că nu te duci.“ Acesta a fost Cuvântul Său original. „Să nu te duci. Să nu te duci și să nu blestemi ce am binecuvântat Eu.“ Dar vedeți cum s-a întors totul împotriva lui. Așa va fi de fiecare dată.

Atunci când Dumnezeu spune ceva, atunci El nu mai schimbă înțelesul și sensul Cuvântului. EL rămâne la Cuvântul Său. Indiferent ce va spune altcineva, El rămâne la acest Cuvânt. Balaam ar fi trebuit să știe mai bine acest lucru. El ar fi trebuit să se îndepărteze de o astfel de grupare, dar el a privit la cadourile frumoase și la promisiunea pe care i-a trimis-o împăratul: „Tu știi doar ce pot face eu. Sunt în același timp și mare episcop. Eu pot să fac ceea ce îmi place. Eu te voi avansa dacă vei veni și vei lucra pentru mine.“ Dar Dumnezeu îi spuse: „Să nu te duci!“

Dar Balaam a zis: „Totuși, rămâneți peste noapte aici. Eu voi mai încerca o dată.“ El poseda Cuvântul. Nimeni nu ar trebui să argumenteze asupra Cuvântului; Dumnezeu a spus așa. Dacă vă încurcați cu o astfel de grupare, aceștia vă vor vorbi atât de mult, până vă vor îndepărta de voia lui Dumnezeu.

A existat odată o grupare care a venit la un prooroc; numele lui era Iov. Dar aceștia nu l-au putut îndepărta de la lucrare. El a văzut vedenia; el știa ce este corect. Și Balaam văzuse vedenia și totuși el nu s-a ținut de aceasta. Indiferent cât spunea această grupare religioasă; „O, Iov, tu ar trebui să faci una sau cealaltă“ și ce mai spunea nevasta lui; el i-a zis: „Tu vorbești ca o femeie neînțeleaptă. Eu știu ce a vorbit Domnul. Eu știu ce a cerut El și asta am făcut.“ Vedeți, el a rămas la ceea ce spusese Dumnezeu mai înainte. Balaam a spus asta doar pentru a-și liniști conștiința. El a zis: „Am să mai întreb o dată. Am să mai încerc o dată.“ Vedeți, astfel ajungeți într-o încurcătură dublă.

Sunt mulți Balaami care se folosesc de textul din Matei 28:19 numai ca de un paravan, pentru a-și liniști conștiința! Câți se folosesc de Luca 17:30 numai din pricina conștiinței! Câți se folosesc de fapt de aceste texte și spun: „Eu vă spun, aceștia se află într-o încurcătură mare!“ Balaam a încercat să spună aici: „Poate că Dumnezeu a inversat aici puțin lucrurile. Eu am să mai încerc o dată ca să văd ce zice El.“ Dar El vă cunoaște inima. Fiți atenți, Balaam s-a folosit de acest pretext numai pentru a-și liniști conștiința, dar în realitate el a dorit banii. El a vrut postul și popularitatea. El a dorit un post de onoare. Astfel el a spus: „Eu am să mai încerc o dată, am să întreb pe Domnul dacă Cuvântul Lui este adevărat.“

O, acești Balaami care sunt astăzi în întreaga lume! Li se promite o funcție onorabilă, popularitate, etc. Prin aceasta ei își ameteșc conștiința, pentru că denominațiile lor le spun: „Dacă faci una ca asta, atunci poți pleca de la noi. Noi știm că tu ești un om bun și noi te iubim.“ Respectivul este cu adevărat un om bun. „Noi te iubim, dar tu nu poți predica așa ceva la noi. Învățătura noastră este altfel și din cauza aceasta tu nu poți face așa ceva la noi. Doctorul nostru în teologie a spus că este așa și așa, și dacă vrei să rămâi la noi trebuie să crezi ca și noi. Eu știu că tu o duci greu, dar dacă vei rămâne la noi am să văd dacă nu cumva pot să te avansez sau să te transfer într-o altă comunitate.“ O,

tu, Balaame! Dacă ai recunoscut voia lui Dumnezeu, atunci fă-o! Dumnezeu nu-și va schimba voia Sa. Nu!

El a căutat ceva prin care putea să ocolească adevărul și însărcinarea lui, spunând: „Am să mai încerc o dată.“ Observați numai cât de mulți Balaami există. Gândiți-vă numai, în noaptea respectivă când trimișii lui Balac se aflau în casa lui, iar Balaam s-a apropiat din nou de Domnul, conștiința lui era deja amețită și tocită, iar Dumnezeu l-a lăsat să meargă. Dumnezeu nu-Și schimbă hotărârea, dar l-a lăsat în voia Sa îngăduită.

„Du-te deci cu ei.“ Dar mai târziu el a constatat că nu merge așa. Dumnezeu știa ce era în inima lui Balaam. EL știa că deși Balaam era un prooroc, totuși nu putea suporta pe acești sfinți care treceau prin terenul lui. Balaam era dispus să-i blesteme, deși Dumnezeu îi poruncise să nu o facă. Dar când a venit a doua oară, Dumnezeu l-a lăsat să plece și a zis: „Du-te acolo.“ Dar gândiți-vă, El nu-și schimbă hotărârea.

Observați, în el era dorința de a blestema. El considera pe oamenii aceștia ca fanatici și vroia să-i blesteme. El dorea o funcție înaltă. El nu vroia să aibă nici o legătură cu ei. El credea că dacă va satisface lui Balac această dorință, atunci va fi avansat. Dumnezeu însă nu-Și schimbase sensul Cuvântului Său, dar El vă va îndeplini dorința inimii voastre. El a promis lucrul acesta. Știați aceasta? EL v-a promis să vă dăruiască ceea ce dorește inima voastră. Dar lăsați ca dorința voastră să fie conform Cuvântului Său. Fie ca dorința voastră să se identifice cu voia Sa; nu a voastră, ci voia Sa. Dacă Îl rugați pentru ceva iar El nu v-o dăruiește, atunci să spuneți: „Mulțumesc Doamne, Tu știi ce este bine pentru mine.“

Priviți pe împăratul Ezechia. Dumnezeu a trimis la el pe proorocul Isaia, care a spus: „Pregătește-ți casa, pentru că vei muri.“ Ezechia și-a întors capul spre perete, a plâns și a spus: „Doamne, gândește-Te cum am umblat eu cu inimă neîmpărțită înaintea Ta. Eu doresc să-mi prelungești viața cu încă 15 ani.“ „În ordine.“ Dumnezeu a vorbit proorocului și a zis: „Du-te înapoi și spune-i că Eu l-am ascultat.“ Dar ce a făcut Ezechia pe urmă? El a adus batjocură asupra întregii națiuni. El a stârnit mânia lui Dumnezeu, până când l-a lăsat să moară. Așa a fost. Voi știți asta. El a decăzut de la Dumnezeu. Ar fi fost cu mult mai

bine pentru el, pentru națiune, pentru toți, dacă împăratul ar fi fost de acord cu prima hotărâre a lui Dumnezeu. A fost greu pentru prooroc să meargă înapoi și să aducă din nou Cuvântul lui Dumnezeu, după ce îl spusese deja o dată. Dumnezeu însă a spus: „Du-te acolo.“ Dar vedeți, aceasta a adus nenorocirea.

Ce făcea Balaam? După ce a aflat voia Domnului, el totuși insista să meargă cu trimișii lui Balac. Și ce s-a întâmplat prin aceasta? Observați, El nu și-a schimbat sensul Cuvântului. EL știa ce era în inima lui Balaam.

Voi știți, mai întâi Toma nu a putut să creadă. El a spus: „Eu pur și simplu nu cred așa ceva, numai dacă îmi voi pune mâna în coasta Sa și mâinile mele în semnele cuielei din mâinile Lui. Atunci voi crede.“ EL a spus: „Toma, vino încoace. Pune mâna ta aici.“ Atunci Toma a strigat: „Domnul meu și Dumnezeul meu!“ EL a spus: „Pentru că ai văzut, ai crezut. Ferice de cei ce nu văd și totuși cred.“

Unii oameni sunt de părere că ei nu ar fi primit pe Duhul Sfânt, pentru că nu vorbesc în limbi. Desigur, EL este un Dumnezeu bun. EL vă va dăruia după dorința inimii voastre. Dar indiferent cât veți vorbi în limbi, dacă veți tăgădui acest Cuvântul, totuși sunteți pe calea greșită. Voi nu veți intra datorită vorbirii în limbi, voi veți intra dacă veți respecta fiecare Cuvânt. În aceasta constă dovada Duhului Sfânt, dacă credeți Cuvântul lui Dumnezeu.

Eu cred în vorbirea în limbi. Eu cred că puteți fi înviorați în așa fel, după cum am spus azi dimineață, ca să vorbiți în limbi noi. Eu am trăit-o personal și știu că acesta este adevărul. Eu știu că este adevărat. Dar acesta nu este semnul că voi ați fi un copil ales. Nu, desigur că nu. EL a zis: „Mulți vor veni în ziua aceea și vor spune: „Doamne, nu am proorocit noi și am făcut toate aceste lucruri în Numele Tău?““ Însă El va spune: „Plecați de la Mine, voi toți care ați făcut fărădelege. EU nu v-am cunoscut niciodată.“

Voi vorbiți în limbi și refuzați să fiți botezați în Numele lui Isus Hristos? Atunci, pe undeva, ceva nu este în regulă. Desigur că da. Ceva nu poate fi în ordine. Toate acestea sunt rânduieli divine. Ceva nu poate fi în ordine acolo. Cercetați-vă conștiința proprie și vedeți ce spune Biblia. Arătați-mi numai un singur loc unde cineva a fost botezat în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt! Nu există nici un text.

Dar ca să vă liniștiți conștiința, voi spuneți: „Dumnezeu de fapt a zis cum trebuie să procedeze bărbații, cum trebuie să procedeze femeile; și să nu umble în șort etc, dar știți, păstorul nostru a zis...” Astfel, ei au ales calea cea mai comodă.

Ei știu ce a spus Dumnezeu în privința aceasta. Desigur. Dumnezeu a interzis așa ceva, dar ele vor să umble așa. Ele încearcă să găsească o scuză. „O, eu cred că ar fi mai comod astfel. Aerul nu intră sub hainele lungi.” Dumnezeu însă a zis că bărbații și femeile să se îmbrace diferit. Dacă o femeie poartă haine bărbătești, aceasta este o urâciune în ochii Lui. Nu este corect. Voi nu ar trebui s-o faceți. Este deci ceva pervers. Dar vedeți, ei încearcă să găsească o scuză și spun: „Domnul mi-a spus ca să fac așa.” Eu nu spun că El nu ar fi zis-o, dar vedeți, aceasta nu a fost voia Lui desăvârșită. Poate fi doar voia Lui îngăduită. Recunoașteți unde duce aceasta? Asta va murdări toată gruparea. Întreaga tabără a fost murdărită.

Să țineți minte, Dumnezeu nu a schimbat niciodată sensul Cuvântului Său. Dar El este un Dumnezeu bun și va îndeplini dorința inimii voastre, chiar dacă aceasta este împotriva voii Sale. Credeți aceasta? Vedeți, Dumnezeu a vorbit lui Moise, acestui prooroc uns: „Du-te și vorbește acestei Stânci.” Această Stâncă era deja lovită. Moise s-a dus mâniat, a luat toiagul și a zis: „Răzvrătiților! Vom putea noi scoate apă din această Stâncă?” Și el a lovit Stânca. Apa nu a venit, apoi a mai lovit o dată și apa a țâșnit. Aceasta era împotriva voii lui Dumnezeu. Prin aceasta a fost rupt întregul plan al Bibliei, în așa fel ca și cum Hristos ar fi trebuit lovit de două ori. Hristos a fost lovit doar o singură dată. Această faptă a rupt întregul plan. EL a permis apoi voia Sa îngăduită.

Moise a zis: „Aici este apă pentru voi. Eu v-am făcut rost de apă, răzvrătiților!” Dumnezeu a zis: „Vino încoace, Moise. Vino încoace. Urcă-te pe munte. Tu ai fost un rob credincios. Privește înainte. Vezi tu țara făgăduită?” „O, Doamne.” „Dar tu nu vei intra în țara făgăduită! Acolo la Stâncă tu ai făcut doar voia Mea îngăduită. Tu te-ai proslăvit pe tine însuși și nu pe Mine. Tu te-ai prezentat pe tine ca sfânt și nu Mi-ai dat Mie onoarea, Celui Sfânt. Cuvântul Meu original pe care ți l-am poruncit, nu l-ai respectat.” Totuși, a curs apă din Stâncă.

Voi puteți să puneți mâinile peste cei bolnavi și ei se vor face bine.

Voi puteți să proorociți și să vorbiți în limbi, dar important este ca să ținem Cuvântul original. Dumnezeu nu schimbă sensul Cuvântului Său, prieteni. Voi trebuie să executați porunca Lui. Unii spun: „O, asta a fost doar pentru ucenici.“ Dar El nu se schimbă. Dacă El mai are un ucenic acum, este valabilă această poruncă misionară: „Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia. Aceste semne vor urma celor ce cred.“ Nimic nu s-a schimbat în toate acestea. EL nu se poate schimba! Voi puteți să spuneți: „Acestea nu sunt pentru timpul acesta.“ O, tu Balaame! Înțelege odată că Dumnezeu nu se schimbă. EL este același ieri, azi și în veci.

Priviți pe Balaamii de azi: „Da, noi știm că în Biblie ei au fost botezați în Numele Domnului Isus, dar vedeți cum fac toți ceilalți, cum să fim noi altfel.“ Pe mine nu mă interesează ce fac oamenii. Nu este alt Nume dat oamenilor sub cer, prin care pot fi salvați. Nu există iertare a păcatelor decât prin Numele Domnului Isus Hristos. Indiferent cât sunteți de buni sau ce faceți, toate astea nu au nimic de-a face. Aici este vorba despre Cuvântul original al lui Dumnezeu. De acesta trebuie să vă țineți. Așa-i bine. A fi ascultător de Cuvânt este mai bine decât să faci jertfe. Voi vă aduceți aminte ce i s-a spus lui Saul când el s-a întors.

Balaam avea un dar de credință, iar el ar fi trebuit să folosească acest dar conform voii depline și originale a Cuvântului lui Dumnezeu. Mulți bărbați care posedă azi daruri de vindecare ar putea face același lucru pe câmpul misiunii. Mulți bărbați care lucrează și umblă, oameni care vorbesc în limbi, alții care proorocesc – toate darurile ar putea fi folosite pentru Împărăția lui Dumnezeu. Dar ei nu o fac și totuși Dumnezeu îi binecuvântează. EL îi lasă în voia Sa îngăduită. Pentru popularitate, viață bună și câștig personal, ei și-au vândut dreptul de întâi născut ca și Esau și s-au predat unei organizații cum o făcuse și Balaam. Așa de mulți fac azi același lucru. Noi știm că așa este. Ei își vând dreptul de întâi născut. Femei care se pretind a poseda Duhul Sfânt, poartă șort, iar bărbații permit ca ele să urce la amvon. Femei cu părul scurt, cu fața vopsită și în haină lungă preotească, stau la amvon. Aceasta este cea mai mare piedică pe care a avut-o vreodată Biserica.

Dacă vreți să aflați cât este ceasul pe plan mondial, atunci priviți la Israel. Fiți atenți ce face Israelul. Ei sunt o națiune. Dacă vreți să aflați unde se află națiunile, atunci priviți la iudei. Dacă vreți să aflați unde se

află Biserica, atunci fiți atenți la femei. Priviți la morala femeilor, pentru că ele sunt simbolul Bisericii. Dacă este murdărie printre femei, atunci găsiți murdărie și în Biserică. Când ele sunt ca o Izabelă vopsită, exact așa este și Biserica. Acesta este adevărul și voi știți lucrul acesta. Dacă vreți să știți care este situația Bisericii, atunci priviți la morala femeilor voastre. Dacă vreți să aflați despre starea națiunilor, atunci priviți la evrei.

Dumnezeu a spus lui Balaam: „Să nu te duci.“ El auzise deci hotărârea clară și adevărată a Cuvântului. Dar după ce a văzut dorința inimii lui Balaam, El i-a permis voia Sa îngăduită, spunând: „Du-te acolo.“

Același lucru se poate întâmpla cu voi dacă nu vreți să umblați în adevăr. Voi puteți să ieșiți și să faceți o slujbă mare. Desigur că puteți așa ceva. Dar voi vă aflați în voia Sa îngăduită. Voi treceți peste Cuvântul Său. EL vă va îngădui să aveți succes, așa cum a făcut-o cu Balaam. El a avut succes, dar nu a putut blestema poporul lui Dumnezeu. Așa ceva nu i-a reușit, pentru că de fiecare dată când încerca să blesteme, el de fapt a binecuvântat. Vedeți, el nu a reușit. Dar el a avut succes când i-a dus pe oamenii aceștia la curvie, cu ajutorul lui Balac. El a adus pe Moabiți în tabăra lui Israel și i-a căsătorit împreună. El a zis: „Noi suntem toți una. Voi vă închinați la același Dumnezeu. Voi aveți aici un prooroc și noi avem acolo un prooroc. Noi aducem aceeași jertfă, slujim aceluiași Iehova cum au făcut-o părinții noștri. De ce nu veniți să aveți legătură frățască cu noi? Dar Biblia spune: „Să nu vă uniți cu cei necredincioși. Să nu trageți cu ei în același jug.“ Dacă ei nu cred, țineți-vă departe de ei. „„Ieșiți afară și despărțiți-vă“, vorbește Domnul, și Eu vă voi primi. Nu vă atingeți de lucruri necurate.““ Așa este. Gunoii lor este împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Țineți-vă departe de ei. Nu vă opriți și nu ascultați de ei.

Noi constatăm că Balaam a plecat acolo și a început să învețe pe oamenii aceștia. El era în afara Cuvântului. Prin lucrarea sa, el părăsise calea adevărului și a sfătuit pe Balac ca să ducă pe copiii lui Israel în păcatul curviei. După aceasta, a venit o plagă peste națiunea israeliților, peste popor și mii de persoane au murit într-o singură zi. Când ei se rugau odată înaintea altarului, a venit și un bărbat israelit cu o soție madianită, o femeie din organizația denominațională și a intrat în cort.

Fiul unui preot

i-a urmărit, a luat o sulică și i-a omorât pe amândoi. Atunci s-a îndepărtat mânia lui Dumnezeu. Voi știți că Scriptura spune aceasta. Așa este?

Dar ce s-a întâmplat? Balaam a avut succes, slăbind Israelul. Ce a făcut el? El a slăbit tabăra lor. Dumnezeu i-a permis să slăbească tabăra lor și s-o murdărească. Dacă undeva începe o învățătură care nu este un adevăr biblic, aceasta murdărește toată tabăra. Dacă se ridică cineva cu o părere ca a lui Core, spunând: „Asta-i așa, iar cealaltă este altfel. Eu am o altă părere.“ Această părere va murdări întreaga tabără. Aceasta s-a întâmplat cu întreaga tabără a Bisericii de azi. Așa este! Prin învățatura pe care a adus-o, el a slăbit întreaga tabără pentru proba de putere a Cuvântului.

Ei au ajuns apoi la Cades-Barnea, dar tabăra era deja slăbită. Gândiți-vă că ei s-au hrănit cu hrana îngerilor. În fiecare noapte se adevărea Cuvântul lui Dumnezeu și ei mâncau mană. Ei au băut apă din Stâncă. Ei au văzut toate minunile. Ei trăiau Cuvântul vorbit de Moise și vedeau că cuvântul său, proorociile sale se împlineau. Apoi ei au ascultat și pe acest învățător fals care intrase în tabăra lor, învățând totul invers, prin care a reușit să slăbească întreaga tabără, câștigând foloase personale din această înșelătorie. El ar fi putut construi clădiri de milioane, ar fi putut uni denominații mari, ar fi putut face lucrări mari; doar era prooroc. Astea toate le-ar fi putut face, dar atât timp cât nu se identifică cu Cuvântul lui Dumnezeu, țineți-vă departe de lucrarea respectivă. Dumnezeu nu schimbă sensul Cuvântului Său. Țineți-vă de Cuvântul Său, pentru că la sfârșit Cuvântul va fi hotărâtor, se va face de cunoscut și își va arăta puterea, Cuvânt cu Cuvânt. „Cine va scoate sau va adăuga un Cuvânt...“ Vedeți? Cuvântul trebuie să rămână în picioare.

Ascultați acum aici. Când a venit testul Cuvântului, ei s-au întâlnit cu adversarul cel mare. Amalec era adversarul cel mare pe care l-au întâlnit. „Noi suntem ca niște lăcuste înaintea lor. Orașele lor sunt înconjurate cu ziduri groase. Ei posedă arme și sunt uriași. Noi suntem ca niște lăcuste pe lângă ei. Noi nu vom reuși.“ Dar doi bărbați au stat pe Cuvânt. Iosua și Caleb au zis: „Un moment, tu popor de două milioane, liniștește-te un moment. Noi suntem mai mult decât în stare să

ocupăm țara făgăduită. Noi îi vom birui pe toți.“ Pe ce s-au bazat ei? Ei s-au bazat pe făgăduința lui Dumnezeu: „EU v-am dat țara. Vă aparține.“ Ei stăteau acum în fața țării. Dar poporul se logodise cu tot felul de lucruri, cu tot felul de dogme și ritualuri spirituale. Ei erau slabi. Ei nu mai știau încotro să se îndrepte și ce să facă. Așa era. Acolo a venit testul Cuvântului.

EL vă va îngădui să mergeți și să vă mișcați în voia Sa îngăduită, pentru că El știe ce este în inima voastră. EL știe totul. Voi ziceți:

„Fr. Branham, eu fac una și alta și nu simt că ar fi rău în astea. Dumnezeu mă binecuvântează în fiecare zi. Eu cânt în Duhul și joc în Duh.“ EL va îngădui să continuați. Așa este. Dar ce veți face la urmă? „Fr. Branham, eu port șort, fac una și alta; asta nu contează ce îmbrac eu.“ Dar Biblia spune că are o importanță foarte mare. Ce faceți prin asta? Voi deveniți ca Balaam, o piatră de poticnire înaintea tuturor femeilor. Ce rezultat are asta la fetele tinere? Veți avea o grupare de Ricky's, un grup de Izabele. Totuși Dumnezeu vă va binecuvânta în viață. „Doar El mă binecuvântează.“ Așa ceva nu tăgăduiesc. EL l-a binecuvântat și pe Balaam. Desigur că o face. Totuși voi umblați în voia Sa îngăduită și nu în voia Sa deplină. Dumnezeu doar nu a schimbat sensul Cuvântului Său prin faptul că vă binecuvântează.

EL a binecuvântat Israelul 40 de ani. Ce făceau ei? Ei se căsătoreau, înființau familiile, își plăteau zeciuielile, trăiau despărțiți de alte popoare în pustie, iar Dumnezeu îi binecuvânta, îi hrănea neconținut cu mană, și totuși ei au murit pentru că nu au respectat voia Sa originală, nu se țineau de Cuvântul original, ci se aflau în voia Sa îngăduită. „Faceți numai așa și mai departe!“ Dar gândiți-vă, după ce au părăsit Cadesul, ei nu au mai înaintat, ci umblau în cerc prin pustiu. Deși de acolo ar fi putut ajunge în două zile în țara făgăduită, ei au călătorit 40 de ani și au murit toți în pustie; până la Iosua și Caleb. Ei erau acei ce s-au ținut de Cuvântul original.

O, Dumnezeule, ajută-ne! Dumnezeu nu schimbă sensul voii Sale. EL nu-și schimbă părerea, dar totuși vă va binecuvânta. Desigur, EL a binecuvântat și pe Balaam. Dar ce a făcut Balaam? El a murdărit tabăra întreagă. Vedeți, voi trebuie să rămâneți la ceea ce a spus EL prima dată. EL nu și-a schimbat planul original niciodată.

Priviți pe acești Balaami de azi de pe câmpul misiunii. Vă rog s-o

faceți. Priviți în jurul vostru. Ei au succes, vorbesc în limbi – desigur și se folosesc de darurile lui Dumnezeu pentru a profita. Desigur. Dar învățătura lor strică murdărește întreaga comunitate. Așa este.

Cineva m-a întrebat: „De ce faci asta? De ce faci astea?” Eu am întrebat: „Tu nu crezi că acesta este adevărul?” „Ba da”, a zis el, „dar știi ceva? Aceasta nu este treaba ta. Tu trebuie să te rogi pentru bolnavi. Eu cred că tu ești un prooroc, dar de ce nu înveți pe aceste femei și bărbați cum să facă una și alta?” Dar cum să-i învățăm algebra, dacă ei nu au învățat încă abecedarul? Cum să-i înveți astfel de lucruri, dacă ei nu au înțeles lucrurile de bază? Ei trebuie să se întoarcă și să înceapă totul de la început – adică de acolo de unde nu ați mai putut ține pasul, acolo unde nu ați putut înțelege – și să luați fiecare Cuvânt.

Priviți astăzi pe câmpul misiunii. Așa cum a căsătorit Balaam pe femeile stricate în biserica lui Dumnezeu, așa încearcă și învățătorii falși de azi să vă învețe ceva. Ei vor căsători fiecare organizație cu curva cea bătrână din Apocalipsa 17. Aceasta este învățătura lui Balaam, care îi învață: „Noi suntem toți la fel; noi suntem toți creștini.” Preoții, papa și toți ceilalți încheie compromisuri.

Predicatorii – eu știu chiar și un predicator penticostal – au început să serbeze cina cu un fel de pâine rotundă, care a fost atunci jertfă împărătesei cerului – Astartei. Ei spun cu ocazia cinei: „Închideți ochii și deschideți gura, dacă vă condamnă conștiința.” Să închizi ochii? O pâine rotundă? Ce însemnătate are aceasta? Noi luăm doar un trup frânt, Isus Hristos cel batjocorit și nu o înșelăciune rotundă care reprezintă pe împărăteasa cerului, al cărei loc l-a ocupat Maria. Hostia romană este încă tot rotundă și simbolizează pe împărăteasa cerului, dar nu pe Dumnezeu. Dar noi luăm o pâine care va fi frântă. Desigur!

Acum a venit vremea când învățătorii lui Balaam mărită biserica organizată cu curva cea mare din Apocalipsa 17 și formează acest mare amestec. Dar fiți atenți, la sfârșit va veni vremea încercării de putere – proba puterii.

Vedeți ce slăbiciune i-a cuprins pe toți? Există vreo 900 de organizații diferite și fiecare trage în altă direcție. Nu există unitate între ei, dar ei încearcă să restabilească unitatea, însă nu prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin planul original al lui Dumnezeu, ci prin politică se unesc ei cu toții într-o singură federație. Dumnezeu nu schimbă sensul

Cuvântului Său; El rămâne la Cuvântul Său. EL a spus: „Cerul și pământul vor trece, însă Cuvintele Mele nu vor trece.“ Așa este. EL rămâne la Cuvântul Său original. Deși ei se ceartă într-una împotriva Cuvântului, așa cum au

făcut-o întotdeauna, rămâne totuși un lucru precis, pentru că El nu va schimba Cuvântul Său. Noi credem aceasta, pentru că cerul și pământul vor trece însă Cuvântul Său nu va trece.

Vedeți cu cine sunteți căsătoriți? Vedeți cum unesc ei biserica nominală prin politică în biserica unită – Consiliul mondial al bisericilor? Noi nu ne unim cu Hristos prin politică, noi suntem uniți cu Hristos prin botezul cu Duhul Sfânt. Voi puteți constata botezul cu Duhul Sfânt, atunci când Duhul Sfânt recunoaște în voi fiecare Cuvânt ca adevărat. Așa este. „Cine scoate sau adaugă un Cuvânt, va pierde partea lui din cartea vieții.“

Totuși Balaam a avut succes. Voi ziceți: „Nu crezi că totul se măsoară după succesul lor?“ Nu. Voi nu puteți judeca pe baza succesului dacă lucrarea este de la Dumnezeu! Lumea are succes. Balaam a avut succes, dar frate, judecă și tu pe baza Cuvântului Său, ce este de la Dumnezeu. EL se ține de Cuvânt și dovedește că acesta este adevărul. Gândiți-vă prieteni cât veți trăi și să nu uitați niciodată: Dumnezeu nu schimbă sensul Cuvântului Său. Totuși El binecuvântează. EL vă va lăsa să umblați în voia Sa îngăduită, dar El nu schimbă planul Său. Doar El nu schimbă Cuvântul Său din pricina voastră – voi trebuie să vă schimbați. Voi nu puteți să modificați Cuvântul după experiența voastră – experiența voastră trebuie să se orienteze după Cuvântul lui Dumnezeu. Așa trebuie să rânduiri problema.

Voi ziceți: „Dar eu sunt un om bun. Dumnezeu mă binecuvântează în continuare.“ Dar respecti tu Cuvântul Său? „O, fr. Branham, asta nu o putem lua așa de strâmt.“ Bine, în ordine. Dar undeva, ceva este pe dos. Desigur, Dumnezeu vă va dăruia succes. EL va permite ca voi să deveniți ceva. Denominațiile au avut succes – sau cine nu are așa ceva? Ei își întind corturile cele mari, bisericile și comunitățile, în toată țara. Bogăția și banii intră în casierie. De pretutindeni au venit membri. Nu spune Biblia că în ea s-a găsit bogăția lumii? Chiar sufletele oamenilor și toate lucrurile au fost găsite la curva cea mare, care este mama

întregii lucrări, a politicii corupte și a organizațiilor religioase. Dar turma cea mică a lui Dumnezeu este Mireasa Lui și ținta ei este Cuvântul.

Fie ca scumpul Tată ceresc să vă țină pentru totdeauna bazați pe Cuvântul Său. Să nu vă îndepărtați niciodată de acest Cuvânt. Poate veți fi binecuvântați, Dumnezeu poate va vindeca pe bolnavi prin voi, poate că El va vindeca copilul, soțul sau soția, pe mama sau pe altcineva, poate veți sări și veți dansa în Duhul Său – dar gândiți-vă că ploaia cade în același fel peste cei drekți și peste cei nedrepti. Sămânța care zace acolo, sau este aleasă dinainte sau nu este aleasă. Dacă este un bob de grâu, atunci va produce grâu. Dacă este cuvânt dumnezeiesc, atunci trebuie să apară rod dumnezeiesc. Dacă nu este aceasta, atunci nu este. Ați înțeles acum? Domnul să vă binecuvânteze.

Eu v-am promis că voi încheia la ora 21, iar acum este 21⁴⁰. Mulți din voi trebuie să călătorească departe. Eu vă iubesc. Motivul pentru care vă rețin atât nu este pentru că vă vreau răul, ci pentru că vă iubesc. Eu nu rețin nimic din ceea ce știu. Eu vă spun adevărul. În afara acestor adunări nu mă veți auzi predicând aceste mesaje. Eu v-am promis vă voi predica aceste mesaje aici în capelă. Aici îmi predic eu mesajele. Mai am vreo trei sau patru pe care Domnul mi le-a dat și pentru care am și textele biblice. Eu nu aș îndrăzni să le predic în altă parte decât aici. De aici a început să plece Cuvântul lui Dumnezeu și atât timp cât Dumnezeu nu schimbă nimic, voi rămâne și-l voi aduce aici. Așa este.

În adunările de pe câmpul misiunii mă rog pentru bolnavi și fac tot ce pot. Pe lângă acestea mai amintesc și câteva lucruri așa, mai pe departe, pentru ca oile să audă. Ele recunosc despre ce este vorba. Toate celelalte sunt doar „cârligul de pescuit“. Prin semnele acestea eu încerc să arăt că Dumnezeu știe totul; El știe tot ce este în inimile oamenilor. Acesta este un dar evanghelistic, pentru ca să trezesc puțin pe oameni. Apoi ajunge vreo bandă în casa voastră, pe care se află totul. Dacă este acolo o oaie, atunci primește totul. Dacă este o capră, atunci va scoate banda afară. Așa este, nu-i așa Ben? Ben are experiență în aceasta. Nu sunteți bucuroși să fiți proprietatea Sa? (Fr. Branham cântă câteva cântări.)

Scoateți batistele și fluturați-le înaintea Domnului. De pe corpul lui Pavel ei au luat și batiste. Noi călătorim spre Sion. Amin. Nu aveți un

simțământ bun? Eu pot să-mi închipui pe sfinții din vechime, înainte de a intra în arena romană, cum intrau cântând pe platforma ridicată pentru a fi aruncați înaintea leilor. Noi călătorim spre Sion.

Spuneți după mine: Doamne Dumnezeule, eu m-am predat azi din nou. Curăță-mă de toată nedreptatea, curăță-mă de orice îndoială în Cuvântul Tău. Lasă-mă să fiu de acum o creatură nouă în Isus Hristos. Lasă-mă să port Cuvântul Tău în inima mea. Acest Cuvânt să fie o lumină pentru piciorul meu. Am să Te urmez în Numele Domnului Isus Hristos. Noi ne-am predat din nou și știm că am fost făcuți vii în inimile noastre și am fost smulși din ghearele morții. Asta ne face să ne simțim bine. Eu vă iubesc cu o iubire nemuritoare.

Ascultați. Iubiți-vă unii pe alții. Cum poți spune că iubești pe Dumnezeu pe care nu-L vezi, și nu iubiți pe fratele pe care-l vedeți. Dacă vă slujiți unii altora, atunci slujiți pe Dumnezeu. Așa este? „Tot ce ați făcut celui mai neînsemnat frate care poartă puterea transformării în el, Mie mi le-ați făcut!”

O, ce dulce sună Numele lui Isus, o, cum vindecă El orice durere! Să cântăm cu tot ce este în noi. Gândiți-vă la mine. Rugați-vă pentru mine, ca atunci când toți dracii se înfurie pe mine, să știu că voi v-ați rugat pentru mine. Eu mă voi ruga pentru voi. Țineți cu păstorul vostru,

fr. Neville și cu fratele Capps, care îi stă la dreapta. Ascultați. Ei vă învață Cuvântul vieții. Așa cred eu. Dacă n-aș crede asta atunci n-aș permite ca ei să stea aici. Desigur că nu. Eu cred că ei cred acest mesaj și fac totul după cea mai bună călăuzire. Eu am încredere în acești doi bărbați. Dacă ceilalți frați pentru care ne-am rugat au adunări în apropiere, atunci stați lângă ei. Doar ați auzit pentru ce au venit ei azi aici. Să ne aplecăm capetele și să cântăm. Dumnezeu să fie cu voi până când ne vom revedea. O, Doamne, fii cu noi și ajută-ne. La revedere, la revedere. Aceasta este rugăciunea mea sinceră, până când ne vom revedea. Acum fratele Neville va încheia această adunare și vă va da drumul. Dumnezeu vă iubește pe fiecare. Eu sunt mulțumit pentru oameni ca voi. Ce ar face mesajul meu dacă nu aș avea pe nimeni care să-l creadă? Aici sunt oameni care ar muri pentru aceste adevăruri. Dumnezeu să vă ajute pe fiecare din voi. Rugăciunile mele vă vor călăuzi; eu vă doresc tuturor o binecuvântare bogată. Să nu uitați că voi

veți avea parte la înviere. Puterea dătătoare de viață este acum în voi. Totul a fost făcut. Voi sunteți copii ai lui Dumnezeu. Să ne rugăm cu capetele aplecate, împreună cu fr. Neville. Dumnezeu să vă binecuvânteze, în Numele lui Isus Hristos. Amin.